

Sygn. akt V U 522/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania W. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 28 kwietnia 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 522/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 28 kwietnia 2017 r. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury W. H.. W uzasadnieniu wskazano, iż skarżący po przyznaniu prawa do emerytury nie podlegał ubezpieczeniom społecznym, a zatem brak było podstaw do ponownego ustalenia wysokości emerytury wnioskodawcy przy zastosowaniu przepisu art. 110a ustawy emerytalnej.

W odwołaniu od powyższej decyzji W. H. zarzucił błędną interpretację art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu wskazał, że z treści przepisu wynika, że emerytura podlega ponownemu przeliczeniu – przy zastosowaniu zasad określonych w tym przepisie – jeżeli do obliczenia emerytury wskazano podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, przypadające po dacie nabycia prawa do emerytury. Do odwołania skarżący dołączył zestawienia wynagrodzeń otrzymanych po ustaniu tytułu ubezpieczenia – umowy o pracę (karta 10-11 akt sprawy).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując w pełni argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

W. H. urodził się w dniu (...)

W okresie od 02 stycznia 1987r. do 30 czerwca 2006r. W. H. zatrudniony był na podstawie umowy o pracę w (...) Zakłady (...) w P. w pełnym wymiarze czasu pracy. Z dniem 30 czerwca 2006r. zakład pracy rozwiązał z W. H. umowę o pracę za porozumieniem stron w związku z przejściem na emeryturę.

Decyzją z dnia 07 lipca 2006r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy od dnia 01 lipca 2006r. prawo do emerytury górniczej. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ emerytalny przyjął wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1990r. do grudnia 1999r., za które wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 324,31%, który ograniczony został do wysokości 250%
dowód – akta emerytalne wnioskodawcy tom I k.47,55.

Po dacie przyznania emerytury tj. od dnia 01 lipca 2006r. W. H. nie posiadał tytułu do ubezpieczenia społecznego lub ubezpieczeń emerytalnych i rentowych.

Z tytułu trwającego do 30 czerwca 2006r. r. stosunku pracy W. H. wypłacono w miesiącu lipcu 2006r. wynagrodzenie za miesiąc czerwiec 2006r. (zatrudnienia pełnym wymiarze czasu pracy) w kwocie brutto 17222,20zł. W miesiącu sierpniu 2006r. były pracodawca wypłacił dodatkowe wynagrodzenie w kwocie brutto 12673,86zł. Zakład pracy wskazał w raporcie miesięcznym w części wymiar czasu pracy - 0/100. Zakład pracy W. H. przekazywał składki na ZUS od wyżej wskazanych kwot.

D o w ó d: raporty miesięczne ubezpieczonego k. 10-11.

W dniu 18 maja 2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie jego emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. rozpoznając powyższy wniosek wydał zaskarżoną decyzję.

(n i e s p o r n e)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle treści odwołania żądanie W. H. sprowadza się w istocie do wykładni przepisu art.110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w brzmieniu nadanym przepisem art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2015.552). W odwołaniu W. H. twierdził bowiem, iż spełnia warunki określone w art. 110a ustawy emerytalnej, gdyż do przeliczenia emerytury wskazał wynagrodzenie, które wypłacone zostało jemu przez zakład pracy - po dacie przyznania prawa do emerytury górniczej tj. od dnia 01 lipca 2006r.

Zgodnie z art. 110a ustawy emerytalnej, wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250 %. Ponownie na podstawie normy art. 110a ustawy emerytalnej obliczenie emerytury polega na ustaleniu podstawy wymiaru świadczenia w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, pod warunkiem że ponownie obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia z art. 15 ust. 5 jest wyższy niż 250 %.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie sąd uznał, iż w zaskarżonej decyzji organ emerytalny prawidłowo wskazał, iż podstawą odmowy ponownego ustalenia wysokości emerytury- na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej - jest fakt, iż od dnia 01 lipca 2006r.- tj. od ustania zatrudnienia w (...)

– W. H. nie podlegał ubezpieczeniom społecznym . Należy także podkreślić, że podstawę ponownego obliczenia emerytury na podstawie omawianego art. 110a musi stanowić podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadająca choćby w części po przyznaniu emerytury. Tymczasem z treści dokumentów dołączonych do odwołania wynika , iż po ustaniu tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym - W. H. zakład pracy wypłacił jedynie wynagrodzenia należne za przepracowany okres do 30 czerwca 2006r. tj. do daty rozwiązania umowy o pracę . Były to : wynagrodzenie za miesiąc czerwiec 2006r. oraz dodatkowe wynagrodzenie wypłacane zgodnie z zakładowym regulaminem wynagradzania i premiowania oraz Układem Zbiorowy Pracy . Bezspornym w sprawie jest ,iż wyżej wymienionych kwot - zakład pracy odprowadził składki na ubezpieczenia społeczne .

Jednakże przy ustaleniu wysokości emerytury wynagrodzenie z tego tytułu podlegało zaliczeniu do wysokości wynagrodzenia , stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne do 30 czerwca 2006r.

W tym miejscu wskazać należy , że wysokość emerytury wylicza się ponownie- na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej – od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 . Z kolei z treści art. 15 ust. 6 ustawy emerytalnej wynika , że podstawę wymiaru emerytury można ustalać w sposób określony w powołanym przepisie z 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku , wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu . Pojęcie podlegania ubezpieczeniu społecznemu zdefiniowane jest w art. 13 pkt.1 ustawy z dnia o systemie ubezpieczeń społecznych , z której wynika , że jest to okres od daty nawiązania do daty rozwiązania stosunku pracy . Zatem istotne znaczenie dla przeliczenia podstawy wymiaru emerytury ma tytuł podlegania ubezpieczeniu społecznemu w niniejszej sprawie okres zatrudnienia . Wynagrodzenie wypłacone z tytułu zatrudniania , ale już po ustaniu tytułu podlegania ubezpieczeniu społecznemu - podlega wliczeniu jedynie do wysokości zarobków do daty rozwiązania stosunku pracy . Nie stanowi natomiast podstawy wymiaru składek , które daje prawo do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .